

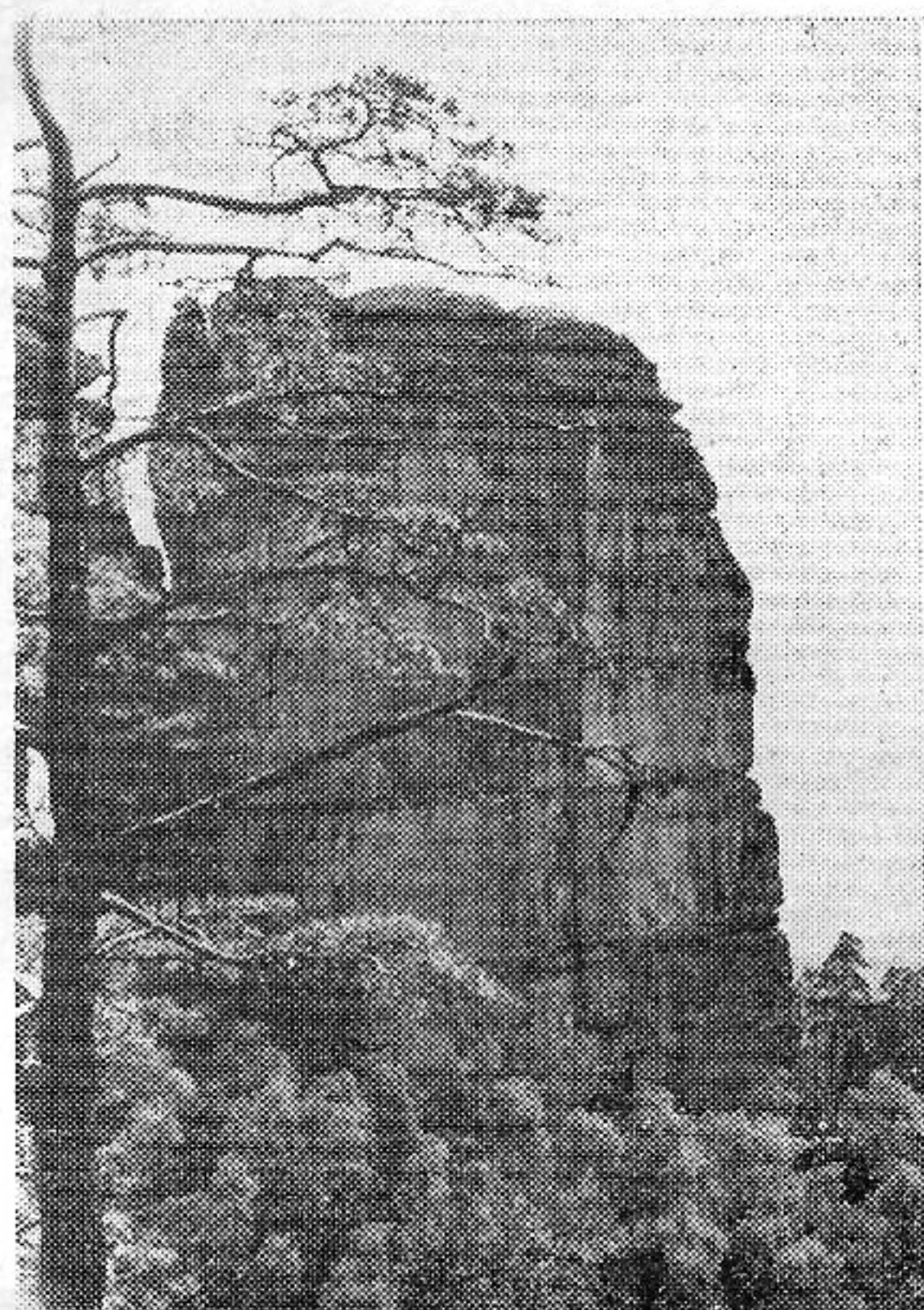
100 let pískovcového lezení na Děčínsku

Nechce se tomu ani věřit, ale v březnu 1988 tomu bude 100 let, kdy byla vylezena první pískovcová věž v naší oblasti a tím vlastně na celém území Čech. Je to především první sportovní výstup Carla Becka, Siegfrieda Conrada a Friedricha Meurera na Beckstein, dnes Pevnost v oblasti Hřensko, v březnu 1888. Ve stejný den provedl Friedrich Meurer také výstup na Loveckou trubku. Nedá se jednoznačně říci, který výstup byl vykonán dříve, ale dle dostupných pramenů, knížky Dr. Waldemara Pfeilschmidta z roku 1925, se jmenovaní lezci sešli náhodou a společně podnikli výstup na Pevnost a až potom vylezli Loveckou trubku. Nejdříve Friedrich Meurer vypráví o velmi těžkém lezení a krkolomném přeskočení. Tato slova dnes na našich tvářích vyvolávají úsměv, ale je třeba se vrátit do tehdejší doby. Bylo to prakticky na samém začátku sportovního lezení. Byla sice vykonána již řada výstupů, zejména v Sasku, ale vždy bylo použito umělých pomůcek, které lezci těžkou opouštěli, protože to pokládali za správné. Po vzoru horolez-

ců z Alp bylo zvykem nosit do našich skal cepín a také jej používat. Pomoc jednoho lezce druhému při držování a podobně nebylo nic neobvyklého. Ale již se nenosily žebříky ani nevysekávaly chyty a stupy jako dříve. Pochopitelně tento proces trval řadu let a velkou roli sehrála i obtížnost vykonaného výstupu. Jako další pak byla vylezena Homole Dr. Oscarem Schusterem a Friedrichem Meurerem 30. 3. 1894. O den později, 31. 3. 1894 titíž lezci vystoupili na Malého tetřeva a Želvu v oblasti Hřenska. V roce 1898 pak byla vylezena Stará Václavská stěna, správně Stará Wenzelova stěna a to Heinrichem Wenzelem, Fritzem Gerbingem a Rudolfem Püschnerem v téže oblasti. Tím končí výčet hlavních výstupů v minulém století na našem území.

Několik slov k uvedeným lezcům. Carl Beck (1816 - 1897) začal lézt až ve svých šedesáti letech a vykonal řadu prvovýstupů. Pozoruhodné je, že se dokázal přes svůj vysoký věk oprostít od vžitých pomůcek a nastoupit cestu čis-

16

tého lezení. Dva roky před smrtí měl v Rathenu pád a utrpěl těžké vnitřní zranění. Od té doby sice chodil ještě do skal, ale pouze jako turista. Friedrich Meurer (1873 - 1945) byl nejznámější z rodiny, ve které lezli také jeho otec Siegfried, bratr Conrad a bratranec Reinhard. Společně s Reinhardem vylezli v roce 1893 první doložený výstup bez umělých pomůcek na Falkenstein v Sasku. Dr. Oscar Schuster (1873 - 1917) se zapsal zejména svým prvovýstupem, dnes Schusterovou cestou, na Falkenstein v roce 1892. Přestože tento výstup nebyl proveden ve smyslu dnešních pravidel, byl to velkolepý výkon. Zasadil se také o zavedení lezeček na pískovci. Podle přehledu Friedricha Meurera se Dr. Schuster zúčastnil 82 prvovýstupů v Česko-saském Švýcarsku, 725 túr, v Alpách, Norsku a na Kavkaze. Jako první vystoupil na 72 vrcholů a vykonal dalších 28 prvovýstupů, na již dosažené štíty. Jeden z jeho největších úspěchů na Kavkaze bylo vylezení jižního vrcholu Ušby v roce 1903. Před začátkem první světové války byl opět

na Kavkaze a ihned po vypuknutí války byl zajištěn. V roce 1917 Dr. Schuster umírá v internačním táboře.

Prvovýstupci na Starou Václavskou stěnu Heinrich Wenzel, Fritz Gerbing a Rudolf Püschner patřili na rozdíl od předešlých saských lezců k výkonostně silné skupině z Děčína. Provádějí prvovýstupy i v sousedním Sasku a jejich největším úspěchem byl prvovýstup Wenzelovou cestou klasifikace V. na Blossstock v roce 1899. I když ani tento výstup nebyl proveden přísně dle našich pravidel, jednalo se o nejtěžší cestu vylezenou v minulém století a navíc na jeden z nejkrásnějších vrcholů Saska. Místní lezci jen tiše záviděli. Bohužel chybějí podrobnější informace. Tito lezci tvořili základy pískovcového lezení a i když postupem let přibývalo dalších nových jmen, která měla rozhodující vliv na celkový vývoj, faktem zůstává, že březen 1888 musíme pokládat za začátek pískovcového lezení u nás.

Helmut WEIGEL

člen metod. komise VHS ČUV ČSTV

